

చక్రిశతకము.

ఇది

కాళింకోట సువానామయ్య

అనకాపల్లి మ్యూనిసిపల్ హైస్కూలు

తెలుగు పండితులు వగు

న్యాసావర్ణుల సత్యనారాయణమూర్తిచే

రచింపబడి

(బ్రహ్మశ్రీ

బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారు

పఠరింపబడి)

అనకాపల్లి: నూర్యముద్రాయంతమున ముద్రింపించ

గ్రంథకర్తచే ప్రకటింపబడినది.

1924

కాళింకోట

[వెల, రూ-0-2-0

శ్రీ

చక్రిశతకము.

ఇది

కాకింకోట నివాసులును,
అనకాపల్లి మ్యూనిసిపల్ హైస్కూలు
తెలుగు పండితులు నగు

న్యాసావర్ణుల సత్యనారాయణమూర్తిచే

రచింపబడి

(బ్రహ్మకీ

బులును పాపయ్యశాస్త్రి గారిచే

సవరింపబడి)

అనకాపల్లి: సూర్యముద్రాదాయత్రయమున ముద్రిపించి

గ్రంథకర్తచే ప్రకటింపబడినది.

1924

కాపీరైటు]

[నెల, రూ0-2-0

గీ. క్షీణిని ఇంగుల సంశాబ్ధి-శీతకరుణు,
 గేయచారిత్రసుండు నా-రాయణుండు,
 షక్తిశతకంబు ప్రచురణ-సల్పకతన
 హచ్చి చిర-జీవితపుత్రు-నిచ్చు జక్తి.

గ్రంథములు పలయువారు,
 న్యాయావర్ణుల జానకిరామశర్మ,
 కళింగోట.

అని వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

శ్రీకృష్ణు.

అష్టాష్టమస్తోత్రం.

అష్టాష్టమస్తోత్రం.

చక్ర శతకము.

కం. శ్రీకృష్ణాద్యక్షమేకం

బాగుగ నే మదిని దలచి-భక్తి యతుండ నై

సాగిలండెడి నుతియింపుదు

వేగమె రక్షించుకొంటకు-నేడుచు, జక్కీ.

౧

కం. కలిమిచెలి చనినమార్గము

గల దని కవివరులనుతుల-కై యిల్లినన్

లలిం జొచ్చునకుచేడియ

కలమునుసాగించు; గృహిం గైకొను, చక్కీ.

—౨

కం. గణనాశ్చింతి భజీయించెద

గణ మొనంగంగ విఘ్నతతిని-మా చి ప్రోచన్

గణముల సొం పొనంగూర్వంగ

జణజాలాడుచును గృతి పొ-నంగంగ, జక్రీ. 3

కం. కరి నినుఁ బ్రాప్తింపంగ నా

దరమునఁ గన్పట్టి బాధ-దప్పించినశ్రీ

ధర నీ కీకృతి నొనఁగెద

నరమరచేయక గ్రహింపు-మా ధృతి, జక్రీ. ౪

కం. శ్రీరాములఁ దలఁచెద నేఁ

గారుణ్యముతోడ నన్నుఁ-గానుటకొఱకున్

భార మని మదిని దలఁచక

పారకటాక్షంబుఁ జూపు-వసుధను, జక్రీ. ౫

కం. సతితము నాహృదయంబున
 సతిభక్తి, రామ, నిన్న-సనిశముఁ గొల్తుకా
 క్షీతిఁ బావుఁ మనుచు నెంచక
 సతికరుణం బోచుచుంట-న్యాయము, చక్కీ. ౩

కం. నీవే నననీజనకులూ,
 నీవే నామిత్రు లంచు-నెంచితి మదిలో,
 నీవే నాతోఁబుట్టులు,
 నీవే నాదైవ మనుచు-నిత్యము, చక్కీ. ౪

కం. చనవలె నడచిననడకలు
 గనవలెఁగద నీదురూపు-కడ్డు ధైర్యమునకా
 వినవలె నీవలుకులు ధర
 మనవలెఁ గద నిన్నుఁ గొలిచి-మనుజుఁడు, చక్కీ. ౫

కం. సత్యము పలుకను సరి కద
 సత్యం బన నేమొ యెఱుగ, సర్వగుణాధ్య,
 అత్యంతము నాహుతిలో
 నిత్యము, నినుఁ గొల్పుచుందు. నిజముగఁ, జకీర్ ౯

కం. మ్రచ్చిలి వేదంబులు గొని
 చెచ్చెర నాసోమకుండు. సింధువుఁ జొరఁగా
 సచ్చదువులఁ దెచ్చితివిగ
 మచ్చెమ వయి యసురఁ జంపి. మహిలోఁ, జకీర్ ౧౦

కం. చదివిన చదువులు డలఁచినఁ
 జదువఁగఁ లే దిండు కై న. సద్గ్రంథంబుల్
 చదివినవఱకుం గొంచెపుఁ
 జదువులలో నిన్నె చాఁఁ జనినెతిఁ, జకీర్. ౧౧

కం. ఏరా, దశగతుక్ మరుడ,
 రాతా, ననుఁ బోతు వండు-రంజిలునుఁటిక
 ధీఁడ వని నిను నమ్మితి
 కారుణ్యముఁ జూపి నన్నుఁ-గావుర, చకో.

౧

కం. రామా యనియెడినామమ,
 నేమానవుఁ డైనఁ గాని-యెలమిని దలఁపం
 గా మాడుఁ బాపపుంజము
 లామానవుఁ డొందు స్వర్గ-మరయన్, జకో

౧

కం. ఇడుమలు వచ్చిన రానీ,
 నిడువరు నీభక్తి నెఱుఁడు-విశ్వములో సం
 గడి మీట నీదుభక్తులు .
 కడు ధైర్యముతోడ నీనె-కల విని, చకో.

౧౪

కం. విదురుం డిచ్చిన దెయ్యది?
 మదగజ మేపాటి నీకు మను లనొనఁగె? నా
 రదుఁ డేకానుక లిడఁగ నే
 జదివించనికట్లు మెద్ది జగతిం? జక్కీ).

౧౫

కం. ఇందఱకుఁ గానవత్తువె?
 యందఱవలె నేను గానె. యవని న్నీకున్?
 ఎందులకు దాఁగెదవురా
 నుందర మిగునీదుయాపుఁ జూపక? చక్కీ).

౧౬

కం. మర్కపుటూహల నడచుచు
 గర్మంబులు భువిని నేను. గడియించితి నే
 ధర్మంబులఁ జేయుచు నీ
 కర్మంబులఁ బాపుకొనుట. గానను, జక్కీ).

౧౭

కం. ధర్మంబు ధర్మ మనియెడి
 ధర్మపుష్కళంబు నెవుడూ చలపోయను గా
 ధర్మమూ జేయుట యది దు
 వ్యర్థం, అని చాల బుద్ధిగరవెరి, జక్కీ.

౧౮

కం. నా పోయగవచ్చు నై పక
 కావట్యముతోడ జేటాపడగడగుడు నితరున్
 పోపంబు చేయ వద్దన
 గోవరబున నేను విసుగుకొంటి, జక్కీ.

౧౯

కం. జలనిధి జాతరల నెదేయ సు,
 సులభంబవతారమునకు ధ్మోణి నటంచుక
 చలపోసి కూర్మమై
 కులు మెచ్చుగ నెత్తికొరకుధరము, చక్కీ.

౨౦

కం. కుటిలపుబుద్ధిని మెలఁగుదుఁ
 గటకట! జన్మంబు నాకుఁ గడలేఱుట నీ
 దిట మగువదవిని బొందుట
 యెటులో నా కెవరుదిక్కు -యేమో, చక్కీ. ౨౧

కం. కొఱగాని భాషణంబులఁ
 జరకాలము గడపిపుచ్చి-చెడిపోకుండఁ
 హరినామము స్మరియింపుచు
 నరనిమిషము మనుట వాసి-యవనిఁ, జక్కీ. ౨౨

కం. హరినామము స్మరియించిన
 హరియించును బాప మనుచు- నార్యులనుటచే
 ధర స్మరియించెద నిన్నున్
 హరి, హరి, హరి, రామ, రామ, హరి, హరి, చక్కీ.

కం. ఎవ్వఁడు పోసెను జలమాల
 నవ్వనముల వృక్షములకు-నంబయదరమం
 దెవ్వఁడు పెంచెను శిశువుల
 నవ్వానిని నేఁదలంతు-నాత్మన్ జక్కి. ౨౪

కం. ఎవ్వఁడు సృజించె జగ్గ మది
 యెవ్వనిచేఁ బెంచఁడెనొ-యిమ్మనుజులు తా
 మెవ్వసేఁదలంతురొ యిడుమల
 నవ్విట్టిని నేను దలంతు-ననయము చక్కి. ౨౫

కం. అర్జును డణచెనె కర్ణుని
 దుర్జను లగు దుష్టముల్కి-దుశ్శాసనులన్
 సర్జకులు పడఁక గడగడ
 గర్జిత మగు నీకు డాక-గిలుగక, చక్కి. ౨౬

కం. వానరము వార్ధి దాటుట
 కాననమలఁ బోవుటయును- గడుదైర్యమునన్
 దానవులం జంపుట యెటు
 గా నగు నీదైన మహిమఁ గా కది చక్కీ. ౨౭

కం. సుధ సురల కొనఁగఁ గాదే
 విధుంతుదునిశిరముఁ ద్రోళ్ళ- వేయుట వారా
 న్నిధి మధియించుట వెన్నునఁ
 గుధరమ్మును చాల్చుటయును- క్షోణి జిక్కి. ౨౮

కం. స్మరియుంపడు నిను భక్తిన్
 స్థిరమతులయి యొక్కగడియ- క్షితితలమందున్
 వరదుండ వయి లోకంబులఁ
 గరుణించుటకొఱకు నీవు- గల పని చక్కీ.

కం. సుర లెల్ల వడఁక గడగడ
 పరఁగ హిరణ్యాక్షుఁ ద్రొంచి- పంతముతోడన్
 ద్వరగఁ బ్రపంచము గాచితి
 వరాహరూపమున నీవు- వసుధం జిక్కి.

31

P

కం. కీర్రాములఁ దలఁపరు మా
 కేరాములు లే రటంచు- నెలమిని దుష్టుల్:
 ఏరాములు లే కుండిన
 వీ రందఱు మింటినుండి- వ్రేలిర చక్కి.

32

కం. నారాయణ నినుఁ దలఁచెదఁ
 గారూఢముతోడ నాదు- కాలుష్యంబు
 స్ఫూర మని మదిని దలఁపక
 శూరత్వముతోడఁ గావఁ- జూడును చక్కి

33

కం. నారాయణ యనునామము
 పారాయణసేయుచుండు-వారికి లక్ష్మీ
 నారాయణుండు స్వర్గ
 ద్వారంబును దెలుచియుంచు-బౌరుగఁ జిక్కి. 33

కం. ఏరాముఁడొసఁగుసిరులను
 ఏరాముఁడు కోరుకొనగ-నిచ్చును వరము
 ఏరాముఁడొసఁగు వరపద
 మారాముని మదిని దలఁతు-ననితము, చిక్కి. 34

కం. నారాయణ. నారాయణ,
 నారాయణ, యనుచుఁ దలఁచు-నంతటి ప్రోవే
 గుఁగిమి సలుపుదు నెక్కువ
 నేరము తెన్నేసి యున్న- నెంచను జిక్కి. 35

కం. రామా, రామా, యని నే
నేమూలను పెదకుకొన్న - నెక్కడ లేడే

ఏమీ, సర్వము నీవా?

యే మని నీరూపమహిమ. నెంతును? జక్కీ. 31

కం. ఇదియా నీ దగు రూపము,
వద పద నీదొంగతనము - బయలుపడెనురా,

యిదిగో నిన్నిక వదలను,

మదిలో నా కున్న చింత - మాసెను, జక్కీ. 32

కం. నరులెంత హాస్య మాడిన,
హరి, హరి, యని మొక్కుచుండు - హర్షింపక నేఁ

జెఱకునకు పంక పుట్టినఁ

జెఱచునె యానాకులీపు. క్షితిలోఁ జక్కీ. 33

కం. హరి, నినుఁ దలఁచినతోడనే
 దురితంబులు వారయ కుండఁ. దోలఁగవలె నీ
 వరమహిమ చేత, నిందుగు
 బురదన్ హరింబుంచునట్లు. పొల్పుగఁ, జక్కీ. 3౯

కం. తనయుఁడు హరిని భజించినఁ
 గని శీఘ్రంచెడి హిరణ్య-కళిపుఁ దునుముచున్
 మును ప్రహ్లాదునిఁ బోషించిన
 ఘననరసింహుండ వీవు. కదరా, చక్కీ 40

కం. ఏకథలు పుణ్యతమములొ
 ఏకథలను గౌతమాదు. లెప్పుడు నుతింతో
 ఏకథలు విష్ణుఁ జాటునొ
 యాకథలె పఠించుచుండు. ననయము చక్కీ. ౪౧

కం. ఏచరితలొసఁగు శుభములు
 ఏచరితల విష్ణుమూర్తిఁ - యెపుడు వసించున్
 ఏచరితల మేలొదవునొ
 యాచరితలె చదువుచుందు - నాశన్ జకీర్. ర

కం. కరమెత్తి హరికి మ్రొక్కఁగ
 దురితమ్ములు మమ్మువిడిచి - దూరమ్మరుగున్
 సిరి పొచ్చుగల్గు నని భా
 నుకులనుపాక్యంబు వినమె - షోణిని జకీర్. రః

కం. కరములు కలిగిన మనుజుఁడు
 పరగఁగా పూజచేయ - వలదే హరికిన్
 హరికిన్ మ్రొక్కుట గాదా
 శిరమున్నందుకు ఫలమ్ము - షీతిలోఁ జకీర్. రర

కం. హరి నీ కెఱంగని శిరమును
 హరి నినుఁ బూజింపనట్టి- హస్తంబులు శ్రీ
 హరి నినుఁ దలఁపని మనమును
 మఱి మఱి తలపోసిచూడ- మ్రోగులు చక్కీ ౪౧

కం. హరి యను రెండక్షరములె
 హరియించు నఘమ్ములనుచు- నార్యుల సెప్ప
 హరి నెన్నఁడుఁ దలఁపని ము
 వ్కరులకుఁ బాపంబులెట్లు- సడలును జిక్కి. ౪౨

కం. దేవానుర భండనమున
 దేవత లారక్కసులను- దెగటాగ్గుట యో
 దేవా! నీకృపచే గద
 దేవతలకు నీవె ప్పాపు- తెలియఁగఁ జిక్కి. ౪౩

కం. ఎన్నెన్ని మొట్ట లిడినను,
 మన్నింపవు నన్ను నీదు. మానసముజనుల్
 వేన్నందురు నాపాలిట
 నెన్నఁ గవజ్రమయమయ్యె-నేమొకొ చక్కీ. గం

కం. ఒదవును సిరి సంపదలును,
 వదలును దుఃఖంబులెల్ల-వసుధస్వరూపకున్,
 మది సందియంబు నుంచక,
 వదలక నిను దలఁచెనేని-పలుమఱు చక్కీ. రం

కం. భూపకుండగు బలి యింగూఁగి,
 భూవలయంబంతవడఁక-బూనికఁ దఱుమన్,
 గావుమని నిన్ను వేడిన,
 దేవేంద్రున కభయమిచ్చి తివిగద చక్కీ. గం

కం. ఉన్నాడా జగదీశుం,
 ఉన్నాడా సృష్టికర్త-యుండిననేడి
 ఉన్నాడు ఉన్నాడు దనియెడ
 తెన్నాడు కట్టె దుటఁ జడఁజ-దేమా చక్కీ. ౧౧

కం. లేదా దీనుల పాలిట,
 లేదాహరిభక్తు లందు-లేదాశ్రీశుం,
 జేడి కవిజనముల యెడ,
 రాదా యెనుగలఁజొలేఁ-రయమునఁ జక్కీ. ౧౨

కం. శాశ్వత మాభార్య ధరన్,
 శాశ్వతమా పుత్రబంధు-జనములు పలఁపన్,
 శాశ్వతమా యీతనువులు,
 విశ్వంబేమిధ్య యందు-విబుధులు చక్కీ. ౧౩

కం. చక్కని బాల్యము నందే,
మక్కువ తోదైవభక్తి-మప్పుటవలదా,
మొక్కపుడు పంచకుండిన,
నెక్కుడు మ్రానైన వంచు-పెట్టుల చక్కీ. ౧౪

కం. మొదల నినుదెలిసి వేడుట?
పిదపను దెలియంగ గోరి-వేడుట? వీనన్,
అదిమేలా? ఇదిమేలా?,
మొదటను నుడివినదికాదె- ముఖ్యము చక్కీ. ౧౫

కం. గోపము కూడదు నరునకుఁ,
గోపంబది మంచి మంచి-గుణములఁ జెఱుచున్,
గోపమును జంప కుండిన,
బాపంబులు పెరుగునందు ప్రాజ్ఞులు చక్కీ. ౧౬

కం. విడవలె కోపము మనుజుఁడు,
 విడుచుచుఁ బన్నగము పొరను-విడిచిన రీతిన్,
 దడయక యిహపరముల లోఁ,
 బడయఁగ వలెనందు సుఖము-పొమ్మిలు చక్కే. గీ२

కం. తలఁచక మది దశరథసుతుఁ
 గలకాలము మనుటదేల-కాకము తీలిక
 చిలుకల వలె రామాయని
 మెలఁగుటగడియైనమేలు-మేదినిఁ జక్కే. గీ३

కం. తెలియ శౌర్యము కీర్తియుఁ
 జెలఁగినచో నొక్క పూట-సిరి యది చాలున్
 గలపొట్ట పోసి కొనుటకు
 గలకాలము మనుటలేదే-కాకముఁ చక్కే. గీ४

కం. రెండు పదులొక్క మాటును
 భండనమున క్షత్రియులను-బాటదలుముచున్
 జెండితివి కార్తవీర్యుని
 వెండియు, భువి పరశురాము-పేరిటఁ జక్రీ. ౬౦

కం. అర్థము స్వర్గలొకకే
 వ్యర్థముగా గోళ్లు గొఱక-వ్యసనము కొకకే
 పార్థుడుకన్గనికొకకే
 యర్థియగుట పొట్టకందు-రార్యులు చక్రీ. ౬౧

కం. తనకున్న నింద్రపదవియుఁ
 దనకును లేకున్నలోక-దారిద్ర్యంబే
 తనతోనె జగము కలదని
 యను వారినె మూఢులందు-రార్యులు చక్రీ ౬౨

కం. వినవలె గురువుల మాటలు
 కనవలె మాటాడు ముందు-కడుదూరంబున్
 జనవలె పెద్దల తోవల
 మనవలె ఋణపాధ లేక-మనుజుడు చక్కీ ౬౩

కం. మితభోజనమ్ము సుఖదము
 మితనిద్ర) సుఖమ్మునంగు-మేలొనగు నిలన్
 మితధన కాంక్షయు నారయ
 మితమేలును నమితకీడు-మేదిని జక్కీ. ౬౪

కం. వద్దందురు జారత్వము
 వద్దందురు దుష్టమైతి-పరికింపంగా
 వద్దందురు జూదమ్మున్
 వద్దందురు చోరబుద్ధి-నరులకు జక్కీ. ౬౫

కం. దహనంబును దక మార్పును,
 సహనాతీతమగునట్టి;-జ్వరమును మందుకా,
 బహుళక్షుధ నాహారము,
 మహినైయ్యది యార్పనేర్చు-మార్థ్యము చకీ). ౬౬

కం. ఇల్లా కట కాలు నిప్పున,
 కల్లుంగొన నేని చెడును-ఖలుఁడొక్కండే
 ఇల్లుక మొకనినె చంపును
 చల్లఁగ కులమెల్ల ఋణము-చంపును జకీ). ౬౭

కం. బెబ్బకు నొకఁజేయెడ్చెడు,
 బెబ్బలితనకనులముందు- విడిసిన నొకఁడే,
 జబ్బొదవిన నొక్కండే,
 డబ్బొదిన నెల్లరింట-తవతవ చకీ). ౬౮

కం. నీటను గడిగిన వస్తులు,
 గాటముగా దేజరిల్లఁగలిగిన రీతి,
 బాటించిన నిను మేమిల,
 తేటయగున్ మనముమాకుఁ-జెలియన్ జక్కీ). ౬౯

కం. దశరథునకుఁ దనయుడవై,
 దశకంఠుని సంహరించి-ధరవేల్పులకున్,
 యశమును నుఖము నొసంగితి,
 దశరథసుత నిన్నుఁ బొగడఁదరమా చక్కీ). ౭౦

కం. పంతములు పలుకవచ్చును,
 జంతువు లెంతటివి యయినఁ-జంపఁగవచ్చున్,
 గొంతు నులుపవచ్చును నీ,
 చింతన మొనరింప భరము-క్షీతిలోఁ జక్కీ) ౭౧

కం. అనయము నిన్నే తలచుచు,
 ననిశము నీనామమనెడి- యమృతరసంబున్,
 దనియక త్రావెడినరుడే,
 కనురా నీవదవి వెగఁఘనుడై చిక్కి.

22

కం. ఏనకుడు నిన్ను దలచుచు,
 తానే నీవనుచు నీవు- తానేయచునున్,
 మానసమున నినుఁ గాంచునొ,
 యానరుడే కాడె తస్మయాయ్త్మఁడు చిక్కి

23

కం. శ్యామలము బాల గణపతి,
 యీమొదలగు నప్త కోటి- యిలమంత్రములక,
 రామమును మించగలవా,
 నేమనంతో జపము చేయ నేర్చినఁ జిక్కి.

24

కం. మాతండ్రి కలిమి దలఁచియు,
 మాతాత బలంబు నెంచి-మదినుప్పొంగన్,
 ఈతనువు ముక్తి జెందునె,
 ప్రీతిమెయిన్నిన్నుఁ గొలిచి -వేడక చక్కీ. ౭౫

కం. పద్మలు లే క ప్పిచ్చుట,
 ముద్దులు వద్దన్న చోట-ముఁపించుటయున్
 పెద్దలను గేలి నేయుట,
 వద్దనెదరు భూమి లోనఁ-బ్రాజులు చక్కీ. ౭౬

కం. గుటిలేని బ్రహ్మ విద్యయు,
 సురపతి లేకుండ నేలు-సురలోకంబున్,
 ధర లేక పండు పంటయు,
 హరి చింతన లేనిపూ జ-వ్యర్థముచక్కీ. ౭౭

కం. పాపమ్ములు సలిపితినో,
తాపము చే రామనిన్ను-దలఁపనయితినో,
పాపపు శాధలు మూఁడెను,
గాపాడుము సాదుతప్పు-గాయుచుఁ జిక్కిరి.

౭౮

కం. ఖలులగు కౌరవు లందఱు,
తలపడి జూదమున భువిని-ధర్మజుఁ గెలువన్,
బలుపాట్ల చేరణమున,
నులిమించినవాఁడ వీవె-నూర్వురఁ జిక్కిరి.

౭౯

కం. కనవలె నీరూపంబును,
వినవలె నీపుణ్యకథలు-వీనుల తోడన్,
మనవలె రామాయనుచును,
తనువుండిన కాలమంత-ధారుణిఁ జిక్కిరి.

౮౦

కం. దాపదిని బోచె నెవ్వఁడు,
కాపాడు మటంఁగునేడ్వ-కాకాసురునిన్,
గాపాడిన వాఁడెవఁడా,
శ్రీపతి యే నాకుదిక్కు-క్షితిలోఁజక్కి.

౮౧

కం. ఆపదలు వొడము వేళను,
పాపపు పనులకును వనము-వంగెడి వేళన్,
ఏపగు నీ నామంబే,
దీపము మేలైనత్రోవ-దెలుపఁగఁజక్కి.

౮౨

కం. రణమున భార్గవుఁడోడున,
వనమున బెనురాతిబండ-వనితగనగునా,
వనచిరుఁడు జలధిదాటున,
ఘనముగు నీ వలనిశ-క్తి-గలుగక చక్కి.

౮౩

కం. శిష్టుల రక్షింపుచు మఱి,
 దుష్టాత్ముల నణచి పుణ్య-దోషఫలంబుల్,
 కష్టము తోఁబంచెదవఁట,
 నష్టము లాభమును నీవు-నరులకుఁజిక్కి. ౮౪

కం. కరిమకరుల చరితమున నె,
 యరసితి నీ ధర్మమును దయామహిమమ్మున్,
 విరిదాఁపఁదావిదాఁగునె,
 కరుణన్నీ రూపుఁజూపు-కాంచెదఁజిక్కి. ౮౫

కం. పగచే వగచేనైనను,
 బెగఁజొందెడి ప్రాణమందు-ప్రియమున్న నైనన్,
 జగదీశుని నినుఁదలఁచినఁ,
 దగఁడా మానవుఁడు నీదు-దయఁగనఁజిక్కి. ౮౬

కం. యోగము లానేనెఱుంగను,
 త్యాగము చేసిన్నఁగాంచ-ధైర్యములేదే,
 యోగము లనెన్నఁడెఱుంగను,
 మూగవలెన్నిన్నఁదలఁచి-మొక్కుదుఁజిక్కి. ౮౭

కం. అజ్ఞానుఁడపామరుఁడను
 సుజ్ఞానుల మహిమఁగనని-శుంతను నాకున్,
 విజ్ఞానము గలిగింపుమ,
 ప్రజ్ఞానిధి నన్ను బోవు-వరదాచిక్కి. ౮౮

కం. పరమస్థిగిన చెల్లెలికిని,
 తఱిగనికామిత మొసంగి-తనినిగొలుపఁగా,
 ధరణీతలమున వెలసిన,
 హరి వౌబుద్ధుండవందు-రార్యులు చిక్కి. ౮౯

కం. అరచుచును నోటి తోడను,
 సురుచిరమగు నీదు పేరు-సాంపొదవంగన్,
 తరచుగా రుచిహెచ్చెను,
 మరలదు రుచివీడినాదు-మనమోచకీ.

౯౦

కం. నరుడని చులకన చేయక,
 మరగినరుచినుండి మనసు-మరలక యుండన్,
 తరుణమును మించనీయక,
 త్వరగా నీ కరణ భాష-దగునుర చకీ.

౯౧

కం. హరినామము జనులకు నఘ,
 హరమగునను శ్రుతులపల్కు-లాలింపంగా,
 ధరలో నెవ్వరు చనెదరొ,
 పరుగున, నీడయకు వారె-పాత్రులు చకీ.

౯౨

కం. కాలుఁడు దూతల సంపెడి,
 కాలమ్మన గఫము పేరి. కంఠముఁగప్పక,
 దూలుచు శ్రమ నినుఁబిలువఁగ,
 వీలగునో కాదో యిపుడె-పిలుతును జక్కీ. ౬?

కం. ఏలాపలు పలుకులు ధరఁ,
 గాలం బేరీతి నాకుఁగడపినఁగానీ,
 కాలము తీతెడిశతిననుఁ,
 గాలుని చేజిక్కుకుండఁ-గావుముచక్కీ. ౭

కం. యమలోక బాధవినవి,
 భ్రమఁజెందెడు నాదు మనము-బాగోయోగో,
 సుమినిను శరణముఁజొచ్చితి,
 క్షమియింపుము మా క్రినొసఁగి-కావుము చక్కీ ౮

కం. రతనమ్ముల నిమ్మంటిన,
 వితయగు కామ్యార్థమేమి-వేడితినొక్కో,
 కుతిలపడఁజేయఁజూచిన,
 క్షితిలో నీతోడఁ దగవు-సిద్ధము చక్కీ.

౯౬

కం. గుహఁడెట్టి ప్రాత చుట్టము,
 రహిమిఱఁగ శబరి యెంత-ప్రాణమొసీకున్,
 అహహ; వీరేచుట్టల?
 సహచరుఁడను నేనుగాన?-స్వామీ, చక్కీ.

౯౭

కం. అయ్యాయనొ, బాబోయనొ,
 తియ్యని మాటలను ధరను-దేనెలొలుకఁగాఁ,
 జయ్యన బ్రార్థింపుచునీ,
 నెయ్యము సాధించుటెట్లా-నేర్చితిఁ జక్కీ.

౯౮

కం. కరివరదా, దామోదర,
 సురరప్తక, నీలకాయ-సోమకవైశీ,
 సోభగ్గణ సంహారా,
 సరసింహ, సన్నుగ్రావ-న్యాయము, చక్రీ.

౯౯

కం. స్థలపతి మేచ్ఛుడుకాగాఁ,
 గలయంగా జాతులన్ని-కాంచి కరుణతోఁ,
 జెలగెడి మేచ్ఛుల నణవంగ,
 నిలగల్గ్యవతార మెత్తు-చెన్నగఁ, జక్రీ.

౧౦౦

శ్రీధర, కేశవ, సరహరి,
 మాధవ, కృష్ణా, ముకుంద, -మధుసూదనుడా,
 భూధర, సంకర్షణ, శ్రీ
 నాథా, సనుగ్రామయ్య, సగధర, చక్రీ.

౧౦౧

కం. మెప్పును బడయంగా నే,
జెప్పెడి శతకంబుగాదు-చెప్పెద వినుమా,
యిప్పనికి బూనఁగోరుట,
తప్పకనీ దయను వడయ-ధరలోఁ, జి కీర్తి. ౧౦౨

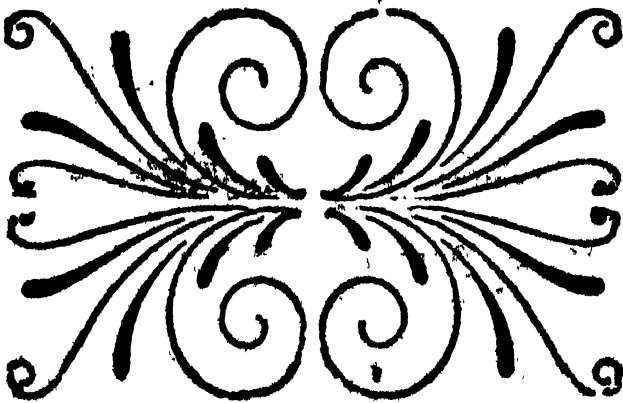
కం. కృతులందుఁగవులొసంగిరి,
పతకములనియిడిరినీకు-బహుభాగ్యయుతుల్,
కృతియో పతకమొ యెఱుఁగను,
శతమానము కట్నమనుచుఁ-జిదివితఁ, జి కీర్తి. ౧౦౩

కం. అనిశంబు నాదు శతకము,
వినినను జిదివినినను వ్రాయ-భీతులు తొలఁగున్
ధనవృద్ధిధాన్యవృద్ధియు
ఘనపుత్రకపాత్రనృద్ధి-గలుగును, జి కీర్తి. ౧౦౪

కం. శ్రీవత్సస గోతుడ, న్యా,
సావర్ణుల వంశభవుడ-జగ్గయసుతుడన్
గావుము ననుదయతోడను
దేవా, సత్యాభి డుండ-దెలతుం, జక్రీ.

౧౦౫

సంపూర్ణము.

ఏతద్ద్రంథ కర్తృ విరచితమే.

“అ మూ ల్య ర త్న ము.”

మైరావణ కథననుసరించి వ్రాసిన నవ్యకము
(Novelette) . అచ్చులోనున్నది.

వ స ం త యా మి నీ స్వప్న ము— పేక్కు
పియరు మహాకవికృత మయిన— ఏమిడ్సమ్మ
ర్ నై ట్స్ డీప్ అనునాటకము సనుసరించి
వ్రాసిన మనోహరమయిన శైనుగు నాటకము.
భాషసలక్షణ మయినను మిక్కిలి సులభము,
మధురము. జెల రు0-12-0

ఈపుస్తకములు వలయువారు అనకాపల్లి,
సూర్యముద్రాలయమునకు వ్రాసిన బడయ గల
రు.

చక్రిశాసనము

13659